

По-нататък поетът благопожелава да се шири неговата матерна българска рѣчь и да цѣвти:

Некъ ся ширить, ся раздава
Въ Българія горня, долня,
Отъ Вардара до Дунава,
Дума свободна, народна

1862 г.

№ 169.

Македония.

Нѣмскиятъ ученъ Хенрихъ Бартъ пропжтува прѣзъ България и Македония въ 1862 год. по посока Русчукъ, Търново, Пловдивъ, Рила, Горня-Джумая, Малешево, Тиквешъ, Прилѣпъ, Битоля, Леринъ, Кайларе и на югъ, и слѣдъ двѣ години описа своето пжтуване въ книгата си: *Reise durch des Innere der europäischen Türkei im Herbst 1862 von Heinrich Barth*. Berlin 1864. Бартъ не говори специално за различнитѣ народности, а само тукъ-тамъ поменава нѣщо за тѣхъ, но и отъ тия случайни бѣлѣжки личи, че авторътъ е срѣщалъ въ Македония, покрай владѣтелския турски народъ, главно и български. Така, въ долината Струмица той минава прѣзъ българско село Подарешъ (*Bulgarische Dorf Podareshe*, p. 109), прѣзъ село Орѣховица, населено съ 150 кжщи българи (*Oreovitsa... 150 Häusern und ausschlislich von Bulgaren bewohnt*, p. 110). За Радовишката околия той дава списъкъ на селата съ означение на тѣхното население българи, турци и българи мохамедани (на стр. 113 бѣлѣжка), пкъ за отдѣлни български села, напр. Конче, Липовикъ и др. говори още на стр. 115, 116. За български села въ Тиквешко поменава на стр. 124. Въ града Прилѣпъ намира покрай турското и българско население 11,000 души (*Die Stadt Prilip... jedoch ward mir bestimmt versichert, dass die Bulgarische Bevölkerung 11,000 Köpfe zähle*, p. 137).

1863 г.

№ 170.

Велесъ.

Велешанинътъ Йор. х. Константиновъ-Джинотъ е билъ прѣзъ цѣлия си животъ и страдания фанатизиранъ бранителъ на българщината въ Македония противъ посегателствата на гръцкото духовенство. Родолюбивото българско съзнание не